

מ"ת 4740/12/16 - מדינת ישראל נגד א ל ח

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 4740-12-16 מדינת ישראל נ' ל(עציר)
תיק חיצוני: 516541/2016

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	א ל ח (עציר)

החלטה

כתב אישום

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות איומים ותקיפה חבלנית של בן זוג אותן ביצע על פי הטענה ביום 28.11.16. ברקע לאירועים בכתב האישום מחלוקת בין הנאשם והמתלוננת בעניין 150 ₪ שהנאשם סבר שהמתלוננת חייבת לו.
- על פי כתב האישום, הנאשם חטף את מכשיר הטלפון מידה של המתלוננת תקף אותה בכך שהפיל אותה לרצפה וחבט בגבה התחתון. המתלוננת החלה לברוח מהנאשם ואז אמר לה שאם לא תחזיר לו את הכסף לא יחזיר לה את המכשיר. בסמוך לאחר מכן אמר הנאשם למתלוננת לעלות לרכבו, שאל אותה אם מוכנה להתנצל על המריבה, משהשיבה בשלילה תקף אותה בכך שמשך בשערותיה, חנק אותה באמצעות ידיו ומנע ממנה לצאת מהרכב בכך שנעל את הדלתות.
- הנאשם נסע ברחובות אשדוד תוך שהוא מקלל את המתלוננת ודורש את הכסף. עוד נטען כי הנאשם איים על המתלוננת כך שאמר לה - "את מתה היום, את לא חוזרת הביתה, את צריכה לחפור לעצמך קבר".
- במהלך הנסיעה התקשרו הורי המתלוננת וכן שוטרים ממוקד המשטרה. הנאשם איפשר למתלוננת לענות. המתלוננת בכתה וסיפרה להוריה בטלפון שהנאשם מרביץ לה. האירוע הסתיים לאחר שרכבו של הנאשם אותר על ידי שוטרים.

הבקשה

- המדינה עותרת למעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים נגדו לאור מסוכנותו הנלמדת מן הראיות בתיק, ממאסר על תנאי חב הפעלה התלוי ועומד נגדו בתיק אלימות קודם ובו הורשע גם בהפרת הוראה חוקית. עוד מצביעה המדינה על תיק תלוי ועומד נוסף במסגרתו הודה הנאשם ב-4 מקרים של תקיפה חבלנית, 3 מקרים של תקיפה סתם, חבלה במזיד ברכב והתיק קבוע לטיעון לעונש ליום 28.3.17.

דין מיום 7.12.16

6. במהלך הדיון שהתקיים בפניי טענה ב"כ הנאשם כי בחומר הראיות חולשה ממשית וכרסום משמעותי המצדיקים להורות על שחרור הנאשם. לכל היותר, בקשה ב"כ הנאשם כי הנאשם ישוחרר בתנאים מגבילים שיאפשרו את הרגעת הרוחות וכי חלופת מעצר תוצע בהתאם להחלטה בעניין הראיות.

דין והכרעה

7. לאחר שקראתי את חומר הראיות, האזנתי להקלטות השיחות ועינתי בטענות הצדדים אני סבורה כי קיימות בתיק ראיות לכאורה להוכחת המפורט בכתב האישום. יחד עם זאת אני סבורה, כי במספר עניינים אכן קיים כרסום בתשתית הראייתית. מדובר בכרסום שאפשר ויקים לנאשם הגנה במשפטו, אך הוא אינו יורד לשורשו של עניין ואינו פוגם בליבת האישומים. התשתית הראייתית הקיימת מבססת עילת מעצר של מסוכנות במקרה זה, אשר יחד עם יתר נסיבות הנאשם מאפשרת שחרורו לחלופת מעצר אשר תבטיח, על דרך של פיקוח רציף, הרחקה וניתוק מוחלטים מהמתלוננת. להלן נימוקי בקצרה.

8. התשתית הראייתית המבססת ראיות לכאורה בעניינו של הנאשם מבוססת על הודעות המתלוננת ומספר ראיות מחזקות התומכות בליבת התלונה:

א. חבלה מתועדת בגבה של המתלוננת שנגרמה לה על פי הודעתה בשלב הראשון של האירוע, עת הנאשם ירד מרכבו, רדף אחריה ברחוב וחטף ממנה את מכשיר הטלפון שלה בעת שניסתה להזעיק את המשטרה. לא מצאתי בתיק הסבר סביר אחר לאותה חבלה המתיישבת, כאמור, עם ליבת התלונה.

ב. הקלטת שיחה למוקד 100 אותה יזמה המתלוננת ובה נשמע קול בכי וצעקות למשך מספר שניות, עד לניתוק השיחה. מהאזנה לשיחה נשמעת המתלוננת בבירור כשהיא בוכה. נשמעים רעשי רקע המתיישבים עם הטענה כי לא בכתה ישירות לתוך מכשיר הטלפון אלא שהמכשיר היה בתנועה. אין נשמעים כל דיבורים נוספים. אין נשמעים כלל בהקלטה דברי ההרגעה שלטענת הנאשם השמיע באותו שלב - עד שניתק את השיחה - זאת, גם לשיטתו.

ג. הקלטה זו מתיישבת היטב עם טענת המתלוננת, כי יצאה מביתה לכיוון הכספומט, שם קבעה עם הנאשם, על מנת להחזיר לו ₪ 150 אותם דרש לקבל ממנה, אלא שהנאשם הפתיע אותה ברחוב עם רכבו ויצא ממנו באופן מאיים - דבר אשר גרם לה לחשוש ולהתקשר למשטרה, אז רדף אחריה הנאשם וחטף ממנה את הטלפון בכח. הנשמע בהקלטה אף מתיישב עם דברי המתלוננת, כי לא הספיקה להבחין בכך שהשיחה נענתה על ידי המוקד (ומכאן גם פליאתה בשיחה הראשונה עם הוריה שאמרו לה שניידת משטרה הגיעה אל הבית בעקבות הפניה למשטרה). הנאשם מסר בעניין זה הסברים חלופיים ואף אחד מהם אינו מתיישב עם הנשמע בהקלטה: לא ההסבר כי ביקש להסביר למתלוננת באופן רגוע שהמשטרה הם לא חברים שלה והיא לא יכולה להטריד אותם ולא ההסבר כי ביקש למנוע את השיחה למוקד כי המתלוננת "תמיד תופרת לו תיקים" אף שלא קרה דבר. אציין, כי הנאשם מאשר שהגיע לבית המתלוננת ללא תיאום איתה ובשונה מהסיכום ביניהם, המתין בחניה האחורית וכאשר הבין שכבר יצאה מן הבית נסע ברכב לחפש אותה ומצא אותה בדרך.

ד. טענת הנאשם, כי לא נעל את דלתות הרכב בכוונה אלא מדובר בפעולה אוטומטית של הרכב נסתרת באופן מפורש בהודעת אביו של הנאשם.

ה. אין בגרסאות הנאשם הסבר מתקבל על הדעת מדוע, חרף חששו שהמתלוננת "תמיד תופרת לו תיקים", לקיחת מכשיר הטלפון בכח, והתנייתו - כך גם לדבריו הוא - כי יחזיר למתלוננת את מכשיר הטלפון לאחר שתחזיר לו 150 ₪ - נסע עימה ברחובות אשדוד זמן לא מבוטל ומעולם לא הגיעו אל אותו כספומט (מהמסמכים בתיק עולה כי שעת הפנייה למוקד 21:27; שעת חתימת דו"ח המעצר 22:15). גם לשיטתו של הנאשם עצמו, לא מדובר היה בנסיעת אוהבים נעימה אלא הנאשם מוסר כי במהלך הנסיעה המתלוננת הייתה איתו בכפף שלה ומסביר כי רצה "שתרגע".

9. חולשה ראייתית עולה מחומר הראיות ביחס לעניינים הבאים:

א. שתי הקלטות השיחות משעה 19:20 (שיחה של הנאשם למוקד 100) ושיחה משעה 19:51 (שיחה בין המתלוננת לנאשם) אותן מסר הנאשם למשטרה לא זכו לטיפול חקירתי מספק. השיחה הראשונה מתעדת פנייה של הנאשם למוקד 100 בעניין חששו כי אביה של המתלוננת מכה אותה. במהלך השיחה אף מוסר הנאשם את שמו של אביה של המתלוננת ומציין כי מדובר בשוטר. קיום שיחה זו תומך בגרסת הנאשם, כי משלא ענתה לו המתלוננת לטלפון ומכשיר הטלפון שלה היה סגור חשש לשלומה, על רקע אירועים קודמים.

ב. ההקלטה השנייה נשמעת כהקלטה חלקית של שיחה, ובה נשמע הנאשם כשהוא מספר למתלוננת שהזמין משטרה וניידת היתה במקום (דברים שלא יכולה להיות מחלוקת שאינם נכונים). ניתן להתרשם מעוצמת התגובה של המתלוננת בעקבות זאת והיא נשמעת שהיא אומרת, בין היתר: "אתה הלכת ואמרת שהם מרביצים לי נכון?" וכן מאיימת עליו שתסבך אותו עקב כך. שיחה זו תומכת בגרסת הנאשם כי המתלוננת כעסה עליו על רקע פנייתו למשטרה וחששה מפני חשיפת המתרחש בביתה. המתלוננת לא סיפרה על שיחה זו ועל הרקע של הפנייה למוקד המשטרה על ידי הנאשם באף אחת מהודעותיה והשמטה זו של הדברים מרצף האירועים כמפורט על ידה אכן מעוררת קושי. אף אביה של המתלוננת לא נשאל בעניין. לא ניתן להוציא מכלל אפשרות, כי עניין זה שלא טופל באופן מספק ושלם עשוי להקים לנאשם הגנה בהגנתו. יחד עם זאת, חשוב לומר, כי גם מהקלטות שיחות אלה ניתן להתרשם מהתנהלות הנאשם, אשר ברור כי עושה שימוש בטענה (הלא נכונה) שניידת משטרה הוזמנה למקום על מנת לגרום למתלוננת לצאת מביתה ולרדת למטה - בניגוד מפורש לרצונה והוא מפציר בה שוב ושוב לרדת. הנאשם נשמע כשהוא מתנה במפורש את הגעת המתלוננת עם ביטול התלונה והמתלוננת משיבה לו במפורש שלא תרד ושכחונתה להתקשר למוקד בעצמה ולהזמין את השוטרים אל הבית.

ג. גם לדברי המתלוננת עצמה (הודעה מיום 29.11.16 שעה 16:03), תקיפתה על ידי הנאשם בתוך הרכב (המוכחשת על ידו) התרחשה לפני שתי שיחות הטלפון המוקלטות בינה ובין הוריה. המתלוננת אף מוסרת, כי בשלב זה כבר היו בחזרה לכיוון ביתה ובאיזור מגוריה בתוך העיר אשדוד, והיא לא היתה במצב של "חטיפה" חרף דבריה בפתח השיחה. לפיכך, דבריה הנשמעים בהקלטה מהם ניתן להבין שהנאשם מכה אותה "בזמן אמת" וכי היא 'חטופה' ואינה יודעת היכן היא נמצאת אינם משקפים באופן מלא את ההתרחשות באותו הרגע. אציין, כי בתמלילים הקיימים בתיק החקירה אין מצויינת שעת השיחות כך שלא ניתן לעקוב מתי התקיימו בזמן שחלף מתחילת האירוע בפניית המתלוננת למוקד לסיומו במעצר הנאשם.

ד. בשיחה הראשונה מבין השתיים, לאחר הגעת ניידת המשטרה לבית הורי המתלוננת, נשמעת המתלוננת כשהיא רגועה ומוסרת שהיא נמצאת עם הנאשם בחוף הים ("חוף העיגולדים"). בשיחה זו,

כאמור היא משיבה בשלילה לשאלה האם פנתה למשטרה ולדרישת אביה שתחזור הביתה מיד היא משיבה בחיוב. רק במהלך השיחה השניה (שכאמור, אין בפני נתון בדבר הפרש הזמנים) - בדיוק בשלב שבו אמה של המתלוננת נוטלת את השפופרת מיד אביה - נשברת המתלוננת בבכי ומוסרת כי הנאשם מכה אותה, דורש ממנה כסף וכי נטל ממנה את מכשיר הטלפון (כאשר הנאשם נשמע ברקע כשהוא צועק שהיא "משקרת"). תוך כדי השיחה הנמשכת דקות ספורות נעצר רכבו של הנאשם בסמוך לבית המתלוננת שם נמצאת ניידת משטרה. אדגיש, חרף הקושי המתואר בפ' ג לעיל - בהאזנה להקלטה נשמע בכייה של המתלוננת אמין, על פני הדברים, וניכר כי מבוטא בו מכלול העומס הרגשי והמצוקה בהם היא נמצאת. חלק זה בחומר הראיות הוא נושא מובהק של מהימנות ורק המותב העיקרי אשר ישמע את עדויות השניים ואת תשובותיהם בחקירה הנגדית יוכל להכריע בדבר בממצאים ברורים.

ה. לטענה, כי תיאור מעשה האלימות תוך כדי שהנאשם נוהג ברכב איננו אפשרי מבחינה עובדתית, אני סבורה, כי על פני הדברים, מדובר בתיאור עובדתי אפשרי וזאת גם לאחר שהתרשמתי בעת הדיון ממבנה גופו של הנאשם. המתלוננת מסבירה בהודעתה (29.11.16, 16:03) שהייתה קרובה אל הנאשם ונכנסה עם הגוף בין המושבים הקדמיים כך שהנאשם אחז בהגה ביד שמאל וחבק אותה ביד ימין. גם נושא זה דינו להיבחן במהלך המשפט העיקרי אגב החקירות הנגדיות. אציין, כי גם הנאשם וגם המתלוננת מוסרים, שהמתלוננת הייתה במהלך הנסיעה את הנאשם בכפף שלה. המתלוננת מוסרת, כי הדבר נעשה תוך כדי האלימות שהופעלה כלפיה. הנאשם מוסר כי הדבר נעשה ללא סיבה ובהיות המתלוננת עצבנית. כאמור, אכן קיים קושי בהבנת התנהגות הנאשם באירוע, לשיטתו, על רקע הסבריו.

ו. גם לשיטת המתלוננת, היא נכנסה אל הרכב מרצונה לאחר שלדבריה (שאינם מוכחים, למעשה) התנה הנאשם בכך את החזרת הטלפון שלה. המתלוננת אף מוסרת בעצמה, כי החלה לברוח מהנאשם לאחר התקיפה הראשונה וחטיפת הטלפון אך פסקה ממנוסתה והשניים שוב שוחחו. המתלוננת גם מאשרת, שלא ניסתה לצאת מהרכב במהלך הנסיעה או לפתוח את הדלתות (וידגש, כל הנסיעה התרחשה ברחובות אשדוד, סביב השעה 21:30, ובסביבה המוכרת היטב למתלוננת). משמע, נראה על פני הדברים כי גם התנהגותה של המתלוננת באירוע, על רקע עוצמת הדיווח, סירובה לעימות עם הנאשם ועוד מצריכה הסבר וליבון ראייתי ולא ניתן את לשלול את טענות הנאשם כי הדברים לא התרחשו כמתואר (גם אם אני סבורה שטענתו השלמה שמדובר בעלילת דם מתחילת האירוע ועד סופו אינה סבירה וסיכוייה להתקבל נמוכים מאד).

10. כאמור, גם אם סברתי שקיימת חולשה בעניינים מסויימים בחומר הראיות, אין הדבר מכרסם בליבת האישומים. על כן אני קובעת שקיימות ראיות לכאורה בענייניו של הנאשם.

11. התשתית הראייתית הקיימת מלמדת על קיומה של עילת מסוכנות:

א. עולה מהראיות בתיק, גם מהודעות הנאשם עצמו, התנהגותו הכפייתית של הנאשם ביחס למתלוננת, בין היתר, בהחלטתו היזומה להמתין למתלוננת בחניית ביתה בניגוד לסיכום ביניהם, לחפש אחריה ברחוב רכבו, להותיר אותה ברכבו זמן לא מבוטל ברכבו הנעול תוך נסיעה חסרת תוחלת ברחובות אשדוד.

ב. הנאשם נשמע במספר שיחות בין השניים, שהתקיימו עובר לפנייתו למוקד 100, כשהוא צורח על המתלוננת, מאבד את עשתונותיו, לא מוכן לקבל את סירובה להיפגש עם חבריו באותו הערב, מתנה

באופן תוקפני ושנשמע על פני הדברים בלתי רציונאלי את הגעתה לפגישה עם החזרת 150 ₪ (הפרש בין מתנות הדדיות שקנו זה לזה), מפציר בה שוב ושוב לרדת למטה, מגיב באלומות מילולית, לעתים בוטה, להסבריה שיש לה מחויבות בבית או שהוריה אינם מרשים לה לצאת, מגיב בתוקפנות לכך שלא ענתה לשיחותיו ודורש לדעת באופן דווקני מה היא עושה והיכן היא נמצאת.

12. במכלול האיזונים בין העולה מחומר הראיות, לרבות החולשות הראייתיות כפי שפורטו לעיל, התרשמותי ממסוכנות הנאשם כלפי המתלוננת כעולה מן החומר וגם לאחר שלקחתי בחשבון גם את עברו הפלילי של הנאשם בעבירות אלימות חמורות, הרשעתו בעבירה של הפרת הוראה חוקית לאחרונה, ותנאי חב הפעלה התלוי ועומד נגדו אני סבורה שבכל זאת יש מקום לשקול את שחרור הנאשם לחלופת מעצר שיש בה להבטיח את שלום המתלוננת ואת שלום הציבור.

13. כוונתי, לחלופת מעצר הכוללת מרכיב פיקוח רציף והדוק על ידי שני ערבים לפחות שיש בו להבטיח ניתוק מוחלט מהמתלוננת ומניעת קשר מוחלט ממנה. על החלופה המוצעת להיות סמכותית ותקיפה מספיק נוכח העובדה, כי הנאשם והמתלוננת מתגוררים שניהם בעיר אשדוד ולצורך במניעת יצירת קשר גם באמצעים טכנולוגיים.

14. החלטה זו תוקרא על ידי חברי, כבוד השופט דהאן באולמו ביום 12.12.16 בשעה 13:00.

15. תיק החקירה מוחזר למדינה.

ניתנה היום, י"ג כסלו תשע"ז, 13 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.